

Проект на Наредба за реда и условията за водене на регистър на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход

Информация

Откриване / Приключване: 27.05.2019 г. - 26.06.2019 г. Неактивна

Номер на консултация: #4334-K

Област на политика: Бизнес среда

Тип консултация: Акт на министър

Вносител: Министерство на икономиката и индустрията

Тип носител: Национално

В изпълнение разпоредбите на чл. 4, ал. 4 и параграф 8 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ЗАРИДСНПП) министърът на икономиката издава наредба, с която се определят редът и условията за водене на регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, в срок до 6 месеца от влизането в сила на закона.

В ДВ, бр. 13/12.02.2019 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на ЗАРИДСНПП, с който бяха направени промени в изискванията за някои от дейностите по чл. 2, ал. 1 от ЗАРИДСНПП, като премахване на изискването за предоставяне на обезпечение за лицата, осъществяващи търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход, както и предоставянето на възможност същите да имат внесен уставен капитал или да разполагат с активи/имущество в определен от закона размер.

Във връзка с необходимостта от отразяване на приетите изменения и допълнения в закона е изготвен нов проект на Наредба за реда и условията за водене на регистър на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход.

Проектът на Наредба отразява напълно изискванията на ЗАРИДСНПП.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на икономиката и индустрията

Адрес: София, гр. София, ул. Славянска № 8

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 09.07.2019](#)

[Annex № 4.pdf - вер. 1.0 | 27.05.2019](#)

[Annex № 3.xlsx - вер. 1.0 | 27.05.2019](#)

[Annex № 2.pdf - вер. 1.0 | 27.05.2019](#)

[Annex № 1.xlsx - вер. 1.0 | 27.05.2019](#)

[Proekt_Naredba_Registur_Goriva.pdf - вер. 1.0 | 27.05.2019](#)

[PROEKT DOKLAD_Naredba za gorivata.pdf - вер. 1.0 | 27.05.2019](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:38)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива-продължение на коментар

Известно е, че през 2015 г. близо 80% при дизела и над 90% при бензина, като капацитети, се контролират от най-големия участник на пазара. В настоящия момент липсва законодателна забрана производителите и търговците, или свързани с тях лица, да имат господстващо положение или концентрация в сегмента на данъчните складове; данъчните складове не са, а би трябвало да бъдат регулирани като обществени доставчици със задължителен, свободен и равнопоставен достъп до тях и публичност на цените за наемане (в т. ч. и когато са част от обект на концесия), като в края определен период (напр. на всеки месец) обявяват свободните количества. Намесата на държавата като пазарен участник не би следвало да става по начина, предпоставен в приетия ЗАРИДСНПП, респ. в проекта за наредба с латентните възможности, заложили в тях за гарантирано функциониране на монопол, а като изгради допълнителни акцизни и данъчни складове (в т. ч. и публична държавна собственост), респ. осигури законова възможност за изграждането на частни или общински такива, с прозрачни правила за достъп и пазарни цени за ползване. Смятаме, че **1 януари 2021 г.** (в случай, че проектът на ЗИД на ЗУТ стане факт) като минимум би следвало да бъде начална дата на влизане в сила на предложения проект на наредба. И доколкото принципът на чл. 19 от Конституцията предполага реално гарантиране посредством законови норми и механизми на критично необходимите условия за развитието на пазарна икономика и конкурентна среда, като разпоредбите следва да са в пълен синхрон, така че да осигурят „еднакви правни условия за стопанска дейност“ не трябва да се забравя, че всеки лицензионен режим, в т. ч. и „скритите“, „непрогласени“ такива съдържа изричната или мълчалива забрана за извършване на дейност в съответната област и ограничава конституционно признатото право на свободна стопанска инициатива (в случая пазарните механизми са годни и сами да създадат бариера пред появата на търговци, които не са в състояние да предложат годен продукт или услуга). В този случай **единствената** гаранция за свободата на стопанските субекти остава съдебния контрол върху нормативните актове на изпълнителната власт.

Понастоящем ЗИД на ЗАРИДСНПП е подкрепен от всички членки на КРИБ, Асоциация на земеделските производители, Национална асоциация на зърнопроизводители в РБългария. Засега единствено БПГА не желае да се запознае с ЗИД на ЗАРИДСНПП и да намерим възможност да продължим напред.

Моля да се съобразите с гореизложеното, защото, ако тази Наредба влезе в сила без да бъде придвижен ЗИД на ЗАРИДСНПП, то тези участници, които са в състояние да изпълнят изискванията на закона ще почнат да се регистрират, което неминуемо свързано със съответни разходи/в немалък размер/. Ако все пак ЗИД на ЗАРИДСНПП бъде доведен до момента, в който да бъде внесен в съответните комисии, за придвижване към Народното събрание всички ще бъдат крайно недоволни от направените ненужни разходи, защото законът е за всички. Кому е нужно да се противопоставяме **ГОЛЕМИ СРЕЩУ МАЛКИ**? Нали ние **МАЛКИТЕ**

КУПУВАМЕ ОТ ГОЛЕМИТЕ.Плащаме изрядно,защото в противен случай просто никой няма да ни дава гориво.

Г-н Министър,нека здравият разум надделее,ние също сме данъкоплатци,живеем на една и съща територия,наречена РБългария.Благодаря Ви за положените усилия,разчитаме на Вашия мениджърски подход, в дух на конструктивност и справедливост да довършим започнатата обща инициативаза да можем да продължим да работим за нашата държава.

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:37)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива-продължение на коментар

8. предложената регламентация представлява непропорционална на преследваната цел мярка - принципът на пропорционалността изисква размерът на обезпеченията да бъде определян в зависимост от риска за неплащане на данъци в бъдеще и размера на предходни неизплатени публични задължения;

9. друго доказателство за лицензионния характер на въведения режим (регулиране на достъп до пазара) е въвеждането на правила, основно свързани със заложените минимални налични обеми на съдове за съхранение и минимален уставен капитал. Без съмнение изискването за складови мощности ще доведе до невъзможност да се използват наличните складове, а новопостроените трябва да бъдат извън населените места. И това – при предложение за поредното удължаване на сроковете за изработване на ОУП за общините (налице е законодателна инициатива, предвиждаща отлагане до 1 януари 2021 г. на влизането в сила на текстовете в ЗУТ, допускащи застрояване извън границите на урбанизираните територии при спазване на изискванията на действащи общи устройствени планове). Същевременно на 28.07.2020 г. ще влезе в сила § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на закона, с който се създава нова ал. 4 на

чл. 47 от ЗАДС относно минималния складов капацитет (изискването за минимална вместимост) на данъчните складове за съхранение на втечен нефтен газ, респ. § 1, ал. 2 от Заключителните разпоредби относно чл. 17, ал. 1, т. 3 от проекта за наредба. Конкуренцията може да бъде гарантирана от свободен достъп до данъчните складове за горива

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:31)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива-продължение на коментар

7. според мотивите на вносителите на закона негова цел е „да се идентифицират икономическите оператори в бранша, с което ще се намали делът на сивия сектор и ще се повиши събираемостта на митнически и данъчни задължения от тези дейности, както и **ще се осигури лоялна конкуренция** на пазара на горива.“, като „основните моменти, които следва да гарантират доброто функциониране на пазара са: въвеждане на складови наличности за съхранение на горива; поставяне на **равни и ясни** критерии към всички икономически оператори.“ Разпоредби, които да гарантират поставянето на такива критерии и контрола върху равни и ясни критерии към **всички** (в т. ч. и държавни и общински) икономически оператори липсват както в закона, така и в проекта на наредба;

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:29)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива-продължение на коментар

3. безспорна е необходимостта от запазване на гаранциите за фиска срещу недобросъвестни и измамни практики, но предвидените в закона и наредбата обезпечения следва да се предоставят на принципа на съразмерност и при съблюдаване на принципа на данъчния неутралитет, по начин да съобразяват размера на предоставяното обезпечение с действително извършените доставки, в т. ч. и по отношение на срока за предоставяне на обезпечение.

4. наред с това действащият Закон за акцизите и данъчните складове при издаване на лиценз за управление на данъчен склад на свой ред изисква предварително влягане на значителен финансов ресурс за неговото изграждане, без гаранция, че впоследствие ще се получи лиценз в установения срок;

5. и в настоящия момент не съществува на законово ниво изискване в определен разумен период (напр. до 10-то число на месеца, следващ отчетния), складодържателят да подава информация в КЗК и/или митническите органи за свободния капацитет в склада и за прекратените, сключените и изтеклите договори с други компании за съхранение на гориво.

6. по същество е въведен и е налице скрит лицензионен режим, наречен „регистрационен“, в нарушение на разпоредбите на Закона за ограничаване на

административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност;

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:27)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива-продължение на коментар

В тази връзка,при предприемане на мерки за борба със „сивата икономика“в сектора на търговия с горива следва да се вземе предвид и съвкупния ефект от приложимите нормативни режими по отношение на дейността на търговците с горива.Насърчаването на ефективната конкуренция,би имало положително въздействие и по отношение на т.нар.“сива икономика“,като се стимулират съществуващите участници на пазарите на горива да приведат своята дейност **в пълно съответствие с приложимото законодателство**.В тази връзка следва да се оцени и възможността за засилване на контрола от страна на държавата по отношение на спазването на данъчното законодателство в сектора,така че да не се засяга разширяването на конкуренцията и свободната инициатива в стопанската дейност.

Законът за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ЗАРИДСНПП),. по наше мнение страда от следните пороци:

1. Несъобразяване на правилата на свободния пазар и конкуренцията;
2. Наложени са тежки, сложни, непрозрачни и неясни административни процедури, които създават и гарантират съществуването на монополи, непредвидени изрично в Конституцията на Република България, в противовес на принципите на пазарната икономика и лоялната конкуренция, като осигуряват монополен контрол и влияние върху цените на продуктите и услугите;
3. Противоречие с чл. 19 от Конституцията на Република България, който прогласява и гарантира свободната стопанска инициатива, като не допуска злоупотребата с монопол и нелоялната конкуренция;

4. Противоречие с правото на Европейския съюз: Договора за функционирането на Европейския съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз – налагат се неоправдани ограничения за осъществяване на икономическата дейност на определен кръг стопански субекти;

5. несъответствие с водещ европейски принцип за конкурентоспособност – „Мисли първо за малките”.

Антиконкурентният ефект се засилва от комплексното действие на няколко разпоредби, част от действащия правен ред, които създават предпоставения от закона и развит с наредбата монопол:

1. и към настоящия момент действащо право е въведеното през 2016 г. изискване за лица, които търгуват с течни горива и които не са лицензирани складодържатели по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), да предоставят свръхобезпечение за една година напред в размера на евентуално дължимия сбор от ДДС. Това противоречи на принципа на данъчния неутралитет и на общностното право (в частта, в която се прилага внасят и дължимия ДДС за същия данъчен период. За последното вече е в ход и наказателна процедура срещу България от ЕК. По този начин от пазара на течни горива насила се изваждат редица по-малки търговци. Видно от секторния анализ на КЗК за пазара на горива от м. февруари 2016 г. и структурата на свръхконцентрация на собственост при данъчните складове за горива за 2015 г., оповестена след съдебен процес срещу МФ и решение № 3390 от 21. 03. 2017 г. по адм. д. № 4602/2016 г. на ВАС само най-големите участници на пазара разполагат с данъчни складове. По този начин се възпрепятства постигането на траен положителен ефект върху крайните цени на пазара на горива, които биха могли да се формират много по-прозрачно, при силна конкуренция от много участници на пазара, което единствено и неминуемо е в състояние да доведе до намаляване на търговските надценки на големите участници на пазара, а оттам – до по-ниски цени за крайните потребители и бизнеса;

2. в настоящия момент основните очаквания, включително и на правителството на страната са насочени към Комисията за защита на конкуренцията и започнатите производства за установяване на картелни споразумения и злоупотреба с господстващо положение за някои от големите участници на пазара и последващото им санкциониране. Това категорично не е достатъчно и освен мерки срещу участниците на пазара, извършили злоупотреби, следва спешно да се подобри законодателната рамка, регламентираща конкурентната среда, а не да се допуска създаването и прилагането на нова противоконституционна правна рамка;

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:20)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива-продължение на коментар

Така на пазара ще останат само големите играчи, които ще диктуват условията и ще създадат предпоставки за картелни споразумения. Причина за този ефект са високите финансови и други изисквания, въведени с новия закон и ще принудят много малки търговци да прекратят дейността си. Именно намаляването на броя на стопанските субекти на даден съответен пазар неизменно води до намаляване на конкуренцията и понижаване на стимулите за участниците да предлагат по-качествени продукти и услуги на по-добри цени. В тази връзка, според КЗК предприемането на нормативни мерки за ограничаване на сивия сектор не трябва да води до намаляване на броя на участниците на пазарите, което от своя страна би довело и до намаляване на реалната или потенциалната конкуренция в сектора. КЗК е на мнение, че преразглеждането на приложимата нормативна уредба, във връзка със съвкупния ефект на законодателството в сектора, с цел облекчаване на бизнеса и намаляване на финансовата тежест, би било от естество да доведе до стимулиране на предприятията в бранша, повишаване на нивото на инвестиции за подобряване на услугите, иновациите и развитието на нови технологии и би довело до по-ефективна конкуренция между участниците на пазарите, за сметка на големия финансов ресурс, наложен като изисквания за навлизане на пазара и извършване на съответната дейност.

Според КЗК наличието на сив сектор би могло да произтича от съществуващите правно-административни бариери за навлизане на различните нива на пазарите на автомобилните горива. При въвеждането на нови бариери от правно-административно и финансово естество, следва да се извършва предварителна оценка на съвкупния ефект от прилагането на законодателството в сектора. Ето защо следва да се предприемат мерки с цел насърчаване на ефективната конкуренция, като се стимулират неизрядните участници на пазарите на горива **да приведат своята дейност в съответствие с действащото законодателство.**

Като несправедливо и в противоречие с правилата на конкуренцията се определя и изискването за минимален капацитет на складовете и съдовете в тях за съхранение на нефтени продукти. КЗК установи, че създаването на собствен данъчен склад, а и /извънданъчен също/ изисква висока по размер първоначална инвестиция, също висока е инвестицията на склад извънданъчен за преоборудване и превеждане към правилата на сега действащия закон, а именно 1 000 000 литра

обща вместимост и капацитет на отделния съд минимум 50 000 литра. Субектите, собственици на складове едва ли ще могат да преоборудват склада си на съществуващия терен. Според оборота на тези субекти, тази инвестиция е ненужна, неоправдана и целяща единствено и само да не се изпълнят условията и да отпаднат от пазара. При положение, че не са производители или вносители те не са задължени да поддържат запаси по съответния закон. Инвестицията е непосилна и има дългосрочна възвръщаемост. Това представлява висока бариера пред потенциалната конкуренция на пазара.

И накрая КЗК дава препоръки за подобряване на конкурентната среда, в които тя предлага преразглеждане на нормативните и административни бариери, които ЗАРИДСНПП създава, с цел определяне на мерки, които са необходими, пропорционални на преследваните цели и които водят до разширяване на конкуренцията и свободната инициатива в стопанската дейност. В конкретния случай следва да бъде направена оценка на въздействието и да бъде преценено дали преследваните цели със Закона (по отношение на идентифициране на икономическите оператори, намаляване на сивия сектор в бранша, повишаване на събираемостта на митнически и данъчни задължения от тези дейности), биха могли да бъдат постигнати по начин, който да не създава нормативни, административни и финансови бариери за навлизане на стопански субекти на пазарите, както и да доведе до навлизане на нови участници, което би стимулирало конкуренцията.

Автор: Росинка Бъчварова (26.06.2019 10:19)

Сдружение на независимите търговци и превозвачи на горива

В съображенията относно предходния проект за Наредба в края на миналата година/2018г./ се констатира, че всички несъвършенства на Проекта за Наредбата произтичат от приетия на 12-07-2018г. Закон за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход/ЗАРИДСНПП/. В тази връзка на 10-01-2019г. от Вашето ведомство се предложи законът да бъде отложен с 6 месеца, с цел, през това време да се направи широко обществено обсъждане с всички засегнати в закона стопански субекти.

Междувременно много набързо и избирателно бе приет и обнародвана ЗИД на ЗАРИДСНПП. Премахнати бяха някои ограничения за обезпечения на лицата осъществяващи

търговия на дребно и някои видоизменения за внасянето на уставен капитал, както и още някои промени, късаещи ограничен кръг участници на пазара за горива. С това някои субекти на пазара на горива „решиха“, че всичко по закона е „подобро“ и той може да заработи на момента. В крайна сметка Народното събрание прие Наредбата да бъде приета до 6 месеца от влизането в сила на закона.

При една от първите срещи с министър Караниколов стана ясно, че проблемите не са решени и всички заинтересовани трябва да дадат своите предложения, които по-късно да залегнат в нов ЗИД на закона.

На 07-03-2019 г. с Решение №313 на Комисията за защита на конкуренцията/КЗК/, бе изнесен секторен анализ, в който бе разгледана нормативната рамка, регламентираща дейностите в сектор автомобилни горива. В тази връзка бе разгледан и ЗАРИДСНПНП. В доклада беше посочено принципното становище на НСТПГ относно ЗАРИДСНПНП, а именно, че противоречи на чл.19, ал.1, 2 и 3 от Конституцията на Р България,

както и на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2006 г. относно услугите на вътрешния пазар, на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 09.09.2015 г., установяваща процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество, както и на Хартата на основните права на Европейския съюз. Според Сдружението, законът е насочен срещу правилата на свободния пазар и конкуренцията, налага административни процедури, чиято тежест, усложненост, непрозрачност и неяснота създават и подкрепят монополи, унищожават пазарната икономика и конкуренцията, позволяват цените на продуктите, условията и правилата за търговия да се диктуват от монополистите. От 18 участници на различни нива от пазарите на горива са изразили становища относно промените. 11 от тях изразяват негативно

становище.Участниците,които считат,че новият закон ще има положителни ефекти върху пазара на горива са предимно такива,които извършват целия цикъл по търговия на едро и дребно.

Голяма част от участниците,които критикуват новия закон,изтъкват на първо място,че той ще извади от пазара дребните и средни търговци на горива. Те не са в състояние да покрият изискване за обезпечение в размер на 500000,00лева и капитал 1000000,00лева.В същото време всички търговци на горива поддържат банкова гаранция към НАП в размер на месечния оборот ДДС.

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:16)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

Посочените горе текстове от проекта за Наредба са в противоречие с Конституцията, правото на Европейския съюз и са незаконосъобразни, тъй като излизат извън рамките на закона. Наред с изложените горе съображения, ние считаме, че при изготвянето на окончателния вариант на Наредбата следва е необходимо да се обмисли възможността за промяна на критериите – от заложения в момента формален критерий по вид на дейности – към пропорционален и диференциран такъв, съобразен с размерите на оборотите на фирмите.

Съобразно изложеното, молим, посочените горе в текста, разпоредби от Наредбата, които са в открито противоречие с Конституцията и правото на ЕС, да не бъдат приемани в окончателния ѝ вариант.

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:16)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

- Глава Шеста от Наредбата препраща към Раздел III „Обезпечения” от Закона. В този раздел от Закона са въведени изисквания за предоставяне на обезпечения от лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт. Тези лица са задължени да предоставят обезпечения под формата на депозит в пари или банкова гаранция, за непогасени публични задължения за глоби и данъци. Тези

разпоредби на закона, чието прилагане урежда Наредбата, са открито дискриминационни, непропорционални, необективни и неоправдани от наложителни причини. Напълно незащитима е тезата, че трябва да се обезпечават бъдещо вземане на държавата, за което не е ясно дали, кога и в какъв размер ще възникне. Изискването за обезпечение има характера на предварително наложена санкция за невъзникнал фактически състав. Поради изложените съображения, текстовете в този раздел са в грубо противоречие с на разпоредбите на чл. 19 от Конституцията и на чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО.

В горепосочените разпоредби са определени размерите на изискуемите обезпечения, съобразно осъществяваните от лицата икономически дейности. Както в случаите относно размера на капитала и активите, законът отново определя размери по напълно произволен и непроследим начин, без да обвързва размера на обезпечението с обективен критерий. По този начин, изискваното обезпечение е непропорционално, необективно и дискриминационно. Горното предполага и противоречието на уредбата на реда и условията, предвидени в Наредбата /Глава Шеста/, за даването и усвояването на обезпеченията, с разпоредбите на чл. 19 от Конституцията и на чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО.

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:15)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

- Чл. 19, 20, 21 и 22 от Наредбата възпроизвеждат специалните условия за регистрация по чл. 8, ал. 3, 4, 5 и 6 от Закона. Съдържащите се в тях изисквания за минимален уставен капитал или активи противоречат на разпоредбите на чл. 19 от Конституцията и на Директива № 2006/123/ЕО, по съображенията, изложени по-горе.
- Чл. 19, ал. 1, т. 3 от Наредбата възпроизвежда условията в чл. 8, ал. 3, т. 2 от Закона, относно - изискванията за минимален капацитет на съдовете и складовете за съхранение на втечен нефт – минимална проектна вместимост на всеки съд – 50 куб. метра и минимален капацитет на склада – 1000 куб. метра. Тези изисквания са лишени от правна и пазарна логика. Няма причина, която да налага въвеждането на тези изисквания. Нещо повече, ноторно известно е, че размерите на съдовете и складовете е наложително да бъдат съобразявани - както с възможностите на терена, така и с други параметри, като – отстояния от пътища, сгради и др., с оглед спазване на изискванията за безопасност. В този смисъл, определянето на минимална кубатура е не само лишено от логика, но и от обществена необходимост. Няма съмнение в допълнение, че и в този случай, Наредбата и Законът са насочени към

ограничаване на търговците, упражняващи тази дейност, за сметка на малък брой крупни компании. Съобразно горното, 19, ал. 1, т. 3 от Наредбата, респ. чл. 8, ал. 3, т. 2 от Закона, противоречат на чл. 19 от Конституцията и на чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО, изискващ въвеждане на недискриминационни, оправдани, пропорционални, обективни, прозрачни и достъпни критерии.

- Чл. 22, т. 3 и т. 4 от Наредбата се отнасят към разпоредбата в чл. 8, ал. 6 от Закона относно изискването за извършване на дистрибуция на бутилки с втечнени нефтени газове, съответният търговец да разполага с минимум 10 000 собствени бутилки. Това изискване е: - неясно и непрозрачно, тъй като не са ясни логиката и целта на въвеждане на подобен праг за технически способности; - дискриминационно, тъй като поставя пречки пред малките и средни предприятия да извършват дейността; - няма причини, които да налагат въвеждането му, и е - непропорционално на обществения интерес. За пълнота отбелязваме, че към този момент, на това изискване в България отговорят две компании. Поради изложените съображения, считаме, че горните разпоредби противоречат на чл. 19 от Конституцията и на чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО.

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:14)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

Текстовете от Наредбата, които, според нас, са в противоречие с Конституцията на Република България и с разпоредби от европейското право, са следните:

- Чл. 17 и 18 от Наредбата възпроизвеждат специалните условия за регистрация по чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Закона. Законът изисква всеки търговец на едро да има уставен капитал или активи в размер, не по-малко на един милион лева, а за търговец на дребно – уставен капитал не по-малко от двадесет хиляди лева, респ., имущество в размер, не по-малко от двадесет хиляди за всеки обект.

Тези разпоредби са в очевидно противоречие с чл. 19 от Конституцията и критериите за предоставяне на разрешение в чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО: - недискриминация, - оправдани от наложителни причини, свързани с обществения интерес, - пропорционални на целта на този обществен интерес, - ясни и недвусмислени, - обективни, - предварително известни на обществеността, - прозрачни и достъпни. Единственият критерий, на който законовите изисквания отговарят е, че са предварително известни на обществеността. Не е в съответствие с нито един от останалите

критерии, нито логиката, нито правния смисъл, по които законът е натоварил понятието „търговия на едро“ с еквивалент на „едър“ бизнес, респ., „търговия на дребно“ с малки и средни предприятия. Това напълно неясно, незащитимо и нелогично приравняване, което законът е извършил, между търговия на едро и „едър“ бизнес с „големи“ ресурсни възможности, респ., между търговия на дребно и „дребен“ бизнес с „малки“ ресурсни възможности, е предопределило изцяло грешния правен подход за изисквания за уставен капитал и активи. Използваният от законодателя критерий, по който разграничава търговците, е напълно необективен, дискриминационен и непропорционален. В противоречие на чл. 19 от Конституцията и на чл. 9, параграф 1, б. „а“ от Директива № 2006/123/ЕО този критерий дискриминира търговците, бидейки напълно несъобразен с обективните параметри на финансовото и имущественото им състояние, както и с реалните мащаби на дейността им. Прилагането му е довело до установяване на възпиращ режим на регистрация, който произвежда правна несигурност, непрозрачност и неяснота.

Горепосочените размери на капитала и активите са произволно определени. Законът не сочи логиката, по която са „избрани“ размерите на уставен капитал или активи. В този аспект - чл. 17 и 18 от Наредбата, респ., разпоредбите на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Закона, противоречат на изискването за пропорционалност, яснота и недвусмисленост на критериите за регистрация в чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО и на чл. 19 от Конституцията. Изискването за минимален уставен капитал поставя бариери пред търговците, които не отговарят на това условие, поради което тези текстове противоречат на разпоредбите на чл. 19 от Конституцията и на чл. 9, параграф 1, б. „а“ от Директива № 2006/123/ЕО: „разрешителният режим не дискриминира съответния доставчик.”

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:14)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

Тези текстове привидно диференцират съответните субекти, но на практика създават значително по-благоприятно правно положение за едрия бизнес спрямо дребния и средния. Критериите, по които се определят размерите на капитала и активите не са нито пропорционални, нито обективни, което предпоставя дискриминация. Решение № 5 от 10/07/2008 г., на КС, по к .д. № 2/2008 г., изрично предвижда, че: „Ограниченият кръг от икономически субекти, които могат да извършват търговия с лекарства, противоречи на чл. 19, ал. 2 от Конституцията, който предписва на законодателя да създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност. Както всяка друга

стопанска дейност, и продажбата на дребно на лекарствени продукти зависи от инициативата на отделните стопански субекти. Всеки гражданин и юридическо лице има правото свободно да избира каква търговска дейност да извършва. На тях обаче трябва да се предоставят еднакви правни условия за стопанска дейност. Това означава всеки един от правните субекти да може чрез избрана от него законоустановена правно-организационна форма да се занимава с такава дейност, когато пожелае.” КС изрично е посочил, че отклонения от този принцип – „...според Конституцията могат да бъдат свързани с предотвратяване на монополизма, ограничаване на нелоялната конкуренция и защита на потребителите” – решение № 3 от 4/06/2009 г., КС, по к. д. № 3/2009 г., както и че: границите на ограничението „...трябва да са обективно необходими, ясно и безпротиворечиво очертани и да отговарят на критерия пропорционалност...Всяко ограничение следва да бъде основано на принципа на пропорционалност, като формулирането му не трябва да води до ограничаване на търговията и до забрани, които не отговарят на обективната оценка за необходимост и пропорционалност – решение № 1 от 29/01/2015 г., КС, по к. д. № 5/2014 г. Отбелязваме, че законът очевидно е направил тези отклонения, но не за предотвратяване, а именно в подкрепа на монополизма, нелоялната конкуренция и в противоречие с интересите на потребителите. Важно в този смисъл е и – решение № 4/15. 03. 2007 г., КС, по к. д. № 10/2006 г.: „ Член 19, ал. 2 от Конституцията е категоричен, че когато законът урежда правните условия за осъществяване на стопанска дейност, той трябва да защитава потребителя. Следователно, при приемането на каквото и да е нормативно решение, което засяга потребителите, законодателят би следвало да отчита формулирания в Конституцията императив. Той не може да бъде елиминиран или преодолян за сметка на други съображения.”

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:13)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

2. Противоречия с Конституцията на Република България и с разпоредби от европейското право.

В член 19, ал. 1, 2 и 3 от Конституцията е уредена свободната стопанска инициатива, законоустановеността на еднакви правни условия на стопанска дейност, с цел предотвратяване на злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитата на потребителя, решение № 3 от 4/06/2009 г., на КС, по к. д. № 3/2009 г. Конституционният съд на Република България /КС/ многократно се е занимавал с тълкуването на обхвата, същността, съдържанието на принципа на свободната стопанска инициатива. Възприето е като принципно положение, че тази норма няма само декларативен характер, а е „...израз на свободата на осъществяване на стопанската дейност и най-важен инструмент за изразяване на икономическата самостоятелност, основна предпоставка за развитието на пазарната икономика”. – решение № 1/ 29. 01. 2015 г., на КС на РБ, по к.д. № 5/2014

г. Това е важна отправна точка за правилното разбиране на принципа в чл. 19. Тя означава, на първо място, реално осигуряване чрез законови норми и механизми на необходимите условия за развитието на пазарна икономика и конкурентна среда, за избягване на монополизма и на нелоялната конкуренция. Необходимо условие за това е, съответните нормативни актове да са подчинени изцяло на този принцип и да са в синхрон помежду си. В редица свои решения КС е изработвал критерии и стандарти за правилното възпроизвеждане в законови норми на различни елементи и аспекти на принципа в чл. 19. Съществено място сред тези критерии и стандарти заема тълкуването на термина – „еднакви правни условия за стопанска дейност“. Това е така, тъй като практиката недвусмислено сочи, че именно този термин, тълкуван и прилаган превратно, произвежда резултат диаметрално противоположен на целения от Конституцията. В този смисъл, КС изрично подчертава: „Еднаквостта на правните условия, които следва да се предоставят на стопанските субекти, се отнася до определена по еднакви признаци група търговски субекти, а не до еднаквост по принцип спрямо всички съществуващи субекти на правото“, решение № 2/20. 04. 2004 г., КС, по к. д. № 2/2004 г. Един от примерите за противоконституционно решение на този проблем в Наредбата са разпоредбите на членове от 17 до 22 вкл. относно размерите на изискуемите от търговците капитал и активи.

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:11)

Продължение на коментар - АБТПВПГ

1. Противоречия със Закона.

- Чл. 10, т. т. 11 и 12 от Наредбата повтарят дословно текстовете на разпоредбите на чл. 22, ал. 2, т. т. 11 и 12 от Закона. Тези подзаконовни текстове са незаконосъобразни, тъй като те не доразвиват и конкретизират законовата уредба, а пренасят на подзаконово ниво очевидната неяснота в Закона относно съдържанието на изискваната информация. В допълнение – тези разпоредби са в противоречие с разпоредбата на чл. 10, параграф 2 от Директива № 2006/123/ЕО, както и на т. т. 40, 41, 42 и 43 от Преамбюла на Директивата, в които се определят концепциите за „наложителни причини, свързани с обществен интерес“ и обществена политика, и особено насоката за развитие на законодателствата и административните процедури, с оглед преодоляването на констатираните - сложност, продължителност и правна несигурност. Тази неточност и непълнота относно изискваната информация е непосредствено свързана със съществуващата в Закона санкция по чл. 30 за „Лице, осъществяващо дейност по чл. 2, ал. 1, което представи документ с невярна, неточна или непълна информация“. Горното предполага възможност за произволно прилагане на визираната горе санкция, като от друга страна създава условия за злоупотреба с изискваната информация.

- В чл. 15, т. 7 от Наредбата е въведено изискване за представяне на документи за собственост, удостоверяващи наличието на вещни или облигационни права за дейностите по чл. 2, ал. 1, т. 1-6 от Закона. Този подзаконов текст е незаконосъобразен, тъй като излиза извън обхвата на закона - в чл. 2, ал. 1, т. т. 1, 2, 4, 5 и 6 от Закона липсва подобно изискване за съответните дейности.
- В чл. 18, ал. 1, т. 5 и чл. 19, ал. 1, т. 6 от Наредбата е въведено изискване за представяне на обяснителни записки от съответния заявител. Подобно изискване няма корелат в Закона, поради което тези разпоредби излизат извън обхвата му и са незаконосъобразни.
- Изискването на чл. 18, ал. 1, т. 6 и на чл. 21, ал. 1, т. 4 от Наредбата за представяне на документ за собственост е незаконосъобразно, по съображенията, изложени относно чл. 15, т. 7 от Наредбата.
- Изискването на и чл. 22, т. 3 и 4 от Наредбата е незаконосъобразно, тъй като в Закона - чл. 8, ал. 6, т. 2, подобно изискване не се съдържа.
- Чл. 28, ал. 1 от Наредбата съдържа изискване за представяне на декларация, каквато Законът не изисква, поради което този текст е незаконосъобразен.
- В чл. 36, ал. 1 от Наредбата е предвидено, че депозитът в пари се предоставя за срок, не по-кратък от една година и шест месеца, считано от датата на подаване на заявлението до прекратяване на регистрацията или замяна на паричния депозит с банкова гаранция. В чл. 10, ал. 3 от Закона, срокът е ограничен единствено до една година и шест месеца от подаване на заявлението, поради което добавката в подзаконовия текст след законовата уредба е незаконосъобразна.
- В чл. 42, ал. 4, б. „б” и „в” от Наредбата не са предвидени срокове, в които ръководителят на специализираното звено трябва да предприеме съответните действия по спиране, прекратяване усвояването на обезпечението. Тази липса е предпоставка за административен произвол, който непосредствено засяга правата и законните интереси на съответния търговец.

Автор: Симо Симов (25.06.2019 22:10)

АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ТЪРГОВЦИ, ПРОИЗВОДИТЕЛИ, ВНОСИТЕЛИ И
ПРЕВОЗВАЧИ НА ГОРИВА

СТАНОВИЩЕ

по проекта на Наредба за реда и условията за водене на регистър на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, по-долу – Наредбата.

Изразяваме предварително принципното си становище, че Законът за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, обн., в ДВ, бр. 62 от 27. 07. 2018 г., в сила от 28. 01. 2019 г., /по-долу, Законът/, противоречи на член 19, ал. 1, 2 и 3 от Конституцията на Република България, , както и на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година, относно услугите на вътрешния пазар, на Директива (ЕС) 2015 /1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество, и на Харта на основните права на Европейския съюз. Обобщено, Законът е насочен срещу правилата на свободния пазар и конкуренцията, налага административни процедури, чиито тежест, усложненост, непрозрачност и неяснота създават и подкрепят монополи, унищожават пазарната икономика и конкуренцията, позволяват цените на продуктите, условията и правилата за търговия да се диктуват от монополистите. Законът грубо погазва принципа в чл. 19 от Конституцията на Република България, който прогласява и гарантира правата на потребителите и свободната стопанска инициатива, като не допуска злоупотребата с монопол и нелоялната конкуренция. Законът противоречи на правото на Европейския съюз. Законът нарушава пряко Договора за функционирането на Европейския съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз, като налага неоправдани ограничения за осъществяване на икономическите дейности, благоприятства доминацията на пазара от тесен кръг крупни търговци, ограничава свободната и лоялна конкуренция. Законът не е в съответствие с европейския принцип за конкурентоспособност – „Мисли първо за малките“.

Наредбата отразява в цялост, визираните горе проблеми, поради което се намира в пряко противоречие с посочените правни разпоредби и принципи. Наред с горното, Наредбата съдържа и редица собствени правни дефекти, които водят на самостоятелно основание да нейната материална незаконосъобразност. Последната се изразява в наличието на множеството текстове в Наредбата, които излизат извън рамките на законовата делегация да доразвие, съответно да конкретизира законовата уредба на регламентираните обществени отношения.

История

Начало на обществената консултация - 27.05.2019

Приключване на консултацията - 26.06.2019

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
